

imod vilde være en kvindesagligt set fuldt forsvarlig Handling.

Red.

Til Kv. og Samf. og D. K.s Medlemmer.

Naar „Kv. og Sf.“s Bladudvalg, der vel ikke blot skal vaage over, at intet politisk Parti kan føle sig krænket over Bladets Artikler, men vel lige saa fuldt skal vaage over, at der øves Ret og Skel til alle Sider inden for vor egen Sammenslutning — ikke har fundet det klogest eller rigtigst at standse det Angreb paa Fru Lemche, som utvivlsomt kan ligge i Svaret paa Artiklen „Prøven“, og naar Fru Lemche har følt sig saaret over det, saa kan jeg ikke længere holde mig tavs tilbage i denne for D. K. saa uværdige og skadelige Strid.

Fru Lemche har i mange Aar givet D. K. af sin Kærlighed, sit rige Initiativ, sine bedste Kræfter i et uendeligt opslidende og opofrende Arbejde. Paa engang foreligger der fra hendes Haand tre Artikler, af hvis Form mere maaske, end af selve Indholdet, en Del af os tog alvorligt Anstød; — voksne, modne, tænkende Mennesker kan nu engang ikke altid være lige enige om alt; og denne sikkert ret uvæsentlige og forbigaaende Misfornøjelse førte til et saa heftigt Angreb, en saa vidtgaaende Kritik af hendes Arbejde indenfor D. K., at Fru Lemche til stor Sorg for — jeg tør vel nok sige — den langt overvejende Del af Medlemmerne, trak sig tilbage fra sit Arbejde og det netop paa et Tidspunkt, da Fru H. Feddersen stod for at nedlægge sin Stav, som vi da havde tænkt skulde tages op af Fru L.

Tiden gik, og efter manges inderlige Ønske og indstændige Bøn, vover Fru Lemche sig paa Sorø-mødet frem igen og lover at give sine Evner og Kræfter endnu engang til sin gamle Kærlighed, D. K. Imidlertid har kun skrevet en i mange Stykker rammende og udmærket Artikel i „Hovedstaden“, bliver anmodet om at lade den komme frem i „Kv. og Samf.“, indvilliger og — Angrebet paa hende er atter i fuld Gang.

Thi — kære Fru Koch-Schøler eller — ærede Bladudvalg, (gid man dog vidste, hvem man skulde henvende sig til), det kan ikke nægtes, at der i den lille Efterskrift i den unavngivne Ar-

tikel: Partipolitik, i Ordene: Ethvert Forsøg o. s. v. — paaduttes Fru Lemche et saadant Forsøg. Alle, Venner saavel som Modstandere, der i mindste Maade har fulgt Fru Lemches Arbejde i D. K. ved, at intet — ubetinget intet — kunde være hende fjernere. Hvorfor da bruge Ordet „Partipolitik“, det Ord, der er hende et af de vederstyggeligste i Verden, i Forbindelse med hendes Navn.

Selve Udredningen, som Fru Koch-Schøler kalder „rolig og saglig“ kunde jo godt være fremkommet som en Retledning for Medlemmerne, som en Forklaring paa Fællesstyrelsens Syn paa den Sag uden at mistyde Fru Lemches Mening. Der kan jo nemlig være delte Meninger om Sagen, jeg for min Del kan heller ikke se, at Fru Lemche har Ret i, at D. K. ikke kan henvende sig til Regering og Rigsdag om Fremførelse af vore Ønsker, uden at vi derved skulde synes at støtte det ene eller det andet Parti. D. K. har dog hidtil altid maattet have en eller anden Partipolitiker (der var jo nemlig ingen udenfor) til at fremføre forskellige Lovforslag ang. Kvindens Stilling, uden at D. K. derved har forpligtet sig eller bundet sig til noget Parti. Men det er ikke Meningen med disse Linier at støtte eller angribe Fru Lemches Anskuelse, Meningen er kun at vise, at der er Medlemmer i D. K., for hvem Fru Lemches Arbejde er saa meget værd, at vi kun med den dybeste Sorg og Mishag ser dette Arbejde mistydet eller — glemt, og — last but not least — at paapege, at den Skik, at angribe en navngiven Person, selv dækket under Anonymitetens Slør, som vi tit har set anvendt blandt Mændene, aldrig burde taales i Kvindernes Blad. Er en Mening værd at fremsætte, maa man ogsaa kunne være den bekendt.

Og saa til Slut kun et Par Ord til de Medlemmer, der forstaar Fru L. og hendes Betydning for D. K.: Lad os danne Æresvagt om hende og hendes Navn.

Præsto, 7. Nov. 1919.

Fanny Ridiger.

Redaktionsudvalgets Opgave er at være til Støtte for Redaktøren og overfor Medlemmerne og Fællesstyrelsen at staa inde for Bladets Indhold — en Opgave, der intet har med de politiske Partier at gøre.

Redaktionen — Redaktøren og Redaktionsudvalget — hvis Navne er velkendte, er altsaa den rette Adresse

for Frk. Ridigers Henvendelse: ved dem er der ikke noget anonymt, og det er da ikke vanskeligt at finde Vej til dem!

Vi kan paa mange Punkter tiltræde, hvad Frk. Ridiger foran har udtalt!

Vi slutter os ganske til Frk. Ridigers Bemærkning om, at voksne og tænkende Mennesker ikke altid kan være lige enige — kun bør denne Liberalitet føres saa vidt, at den ogsaa gælder i Forholdet mellem den nuværende Redaktion og Fru Lemche.

Endvidere er vi enige med Frk. Ridiger i, at Fru Lemche i sine meget omtalte Artikler ikke har haft Ret med Hensyn til Henvendelserne til Rigsdag og Regering — hvilket for Redaktionen har været Sagens Kerne — og vi kan ganske tiltræde Frk. Ridigers Værdsættelse af Fru Lemches Arbejde inden for D. K.

Derimod er vi helt uenige med Frk. R., naar hun mener, at Fru Lemche af Red. er bleven angrebet for at have villet føre Partipolitik ind i D. K.s Arbejde; thi dette er hverken sagt eller ment: men vi har — i D. K.s egen Interesse — maattet klare det af Fru Lemche til D. K. gennem Dagspressen udkastede Spørgsmaal, fordi vi saa, at Konsekvensen af, at D. K. betraadte den af Fru Lemche anviste Vej, maatte blive, at Partipolitikken fik Indpas i vort Arbejde.

Angaaende Anmodningen om at optrykke Artiklen „Prøven“ i „Hovedstaden“, da kunde vi selvfølgelig have aftrykt Fru Lemches Artikel uden at anmode. Da vi ringede til Fru L., udtrykte vi vor Ret til at tage den, men vi vilde i dette specielle Tilfælde spørge Fru L., om hun havde noget imod det. Det havde hun ikke, men sandlynligvis har hun dog forudset, at hendes Artikel kunde finde den Modstand, der altsaa kan opstaa af voksne Menneskers forskellige Mening.

Red.

Parti-Politik i Dansk Kvindesamfund.

Selvom Spørgsmaalet eller Kravet om kvindelige Præster ikke er fremført paa Rigsdagen af D. K., men derimod er „en af visse Partier fremført og forfægtet Sag“, saa skulde man vel